

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **N.**, so sídlom **V.**, zast. Mgr. **M. D.**, advokátom, **B.** proti žalovanému v **1/ rade: PaeDr. A. K.**, Ď.Ď., zast. JUDr. **I. J.**, advokátom, **B.**, žalovanému v **2/ rade: PaeDr. J. S.**, rod. **M., Č.**, žalovanému v **3/ rade: Ing. A. K., P., o zaplataenie sumy vo výške 93 081 935,77 Sk s prísl.**, na odvolanie žalovaného v **1/ a 3/ rade** proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.6.2009, č. k. 5Cb 262/2002-1080, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.6.2009, č. k. 5Cb 262/2002-1080 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného v **1/ až 3/ rade** zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu vo výške **2 237 390,83 Eur** s **13%** ročným úrokom z omeškania od **05.12.2002** do zaplataenia s tým, že do výšky plnenia jedného z nich zaniká povinnosť ostaných žalovaných.

Vo zvyšnej časti nárok žalobcu proti žalovaným v 1/ až 3/ rade na plnenie spoločne a nerozdielne a nárok žalobcu vo vzťahu výlučne k žalovanému v 1/ rade vylúčil na samostatné konanie.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia žalobca si uplatnil najprv proti žalovanému v 1/ rade právo na zaplatenie sumy 93 081 935,77 Sk s 13% úrokom z omeškania ročne od 05.12.2002 titulom nezaplatených faktúr za dodané ovocie a zeleninu.

Na návrh žalobcu súd uznesením zo dňa 14.4.2004 pripustil, aby do konania pristúpila žalovaná v 2/ rade a žalovaný v 3/ rade a uznesením zo dňa 8.1.2007 pripustil zmenu návrhu tak, že žalobca žiada zaviazať žalovaných v 1/, 2/, 3/ rade uhradiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 88 755 632,09 Sk s 13% úrokom z omeškania ročne od 05.12.2002 do zaplatenia s tým, že plnením jedného z nich zaniká povinnosť ostatných žalovaných. Žalovaného v 1/ rade žiadal zaviazať výlučne na zaplatenie sumy 4 326 303,69 Sk s 13% úrokom z omeškania ročne od 05.12.2002 do zaplatenia.

Súd I. stupňa rozhodol vo veci napadnutým rozsudkom po tom, čo Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 31.1.2008, č. k. 2 Obo 241/2007-960 zrušil jeho žalobu zamietajúci rozsudok a vec vrátil na ďalšie konanie a vyslovil záver, že krajský súd posúdil právne nesprávne už otázku solidárnej zodpovednosti žalovaných za záväzky voči tretím osobám a jej zániku nesprávnym výkladom ustanovenia § 835 ods. 2 v spojení s § 840 Obč. zákonníka a následkom toho vyvodil nesprávne prípadnú výlučnú zaviazanosť žalovaného v 1/ rade. Aplikujúc nesprávne ustanovenie § 478 ods. 1, 2 Obch. zákonníka ako povinnosť a nie oprávnenie veriteľa, usúdil, že nárok voči žalovanému v 1/ rade je taktiež nedôvodný.

Súd následne vychádzal z usmernenia Najvyššieho súdu SR a zistil, že žalovaní v 1/ až 3/ rade uzavreli dňa 1.1.1997 zmluvu o združení s názvom A., Ď. (č. 1. 504). Dohodou o zániku zmluvy o združení zo dňa 31.12.2000 (č. 1. 517) účastníci dohodli, že združenie zaniká ku dňu 31.12.2000. Dodatkom k tejto dohode z toho istého dňa (č. 1.508) účastníci dohodli, že práva a záväzky vymedzené v prílohe tohto dodatku prechádzajú na žalovaného v 1/ rade. Z tejto prílohy (č. 1. 612-616) vyplýva, že po zániku združenia na žalovaného v 1/ rade prešli aj záväzky vo vzťahu k žalobcovi vo výške 70 114 976,08 Sk.

Zmluvou o predaji podniku zo dňa 26.2.2001 (č. 1. 512), uzavretou medzi predávajúcim - žalovaným 1/, podnikajúcim pod obchodným menom A., Ď., IČO: X.

a kupujúcim - A., družstvo, K., IČO: X., sa predávajúci zaviazal previesť na kupujúceho vlastnícke práva k veciam, iné práva a iné majetkové hodnoty, ktoré slúžia prevádzkovaníu firmy žalovaného v 1/ rade - A., uvedených v účtovnej evidencii predávaného podniku. Súčasťou prevodu na základe zmluvy o predaji podniku boli aj záväzky podľa špecifikácie v prílohe č. 5 tejto zmluvy.

Podľa zistenia súdu žalovaný v 1/ rade na pojednávaní dňa 1.4.2004 (č. 1. 557) potvrdil, že už od roku 1997 žalobca zasielal združeniu faktúry za ovocie a zeleninu. Tieto faktúry za dodaný tovar boli riadne prečlené v zmysle Colného zákona a tovar bol riadne ním prevzatý. Teda aj faktúry, ktorých zaplatenie je predmetom sporu, ako záväzok prešli zo zaniknutého združenia na jeho osobu ako podnikateľa. Na základe spomínanej zmluvy o predaji podniku ten istý záväzok prešiel z jeho účtovníctva na A., družstvo. Teda záväzok z týchto faktúr fakticky nespochybňoval, trval však na tom, že ich odpredal ako záväzok so svojim podnikom A., družstvu.

Žalovaná v 2/ rade sa na pojednávaní dňa 12.9.2005 (č. 1. 678), ako aj na ostatných pojednávaniach pripájala k tvrdeniam a vyjadreniam žalovaného v 1/ a 3/ rade.

Žalovaný v 3/ rade na pojednávaní dňa 4.7.2005 (č. 1. 668) potvrdil zoznam neuhradených faktúr ku dňu 31.12.2000 vo vzťahu k žalobcovi ako dodávateľovi v celkovej výške 70 114 976,08 Sk. Ďalej potvrdil, že ide o zoznam neuhradených faktúr, ktoré prešli na žalovaného v 1/ rade po zániku združenia ako na osobu podnikajúcu pod obchodným názvom A., IČO: X., ako neuhradený záväzok vo vzťahu k žalobcovi. Vo svojej výpovedi ďalej uviedol, že medzi združením a žalobcom existoval riadny obchodný vzťah, na základe ktorého združenie prebralo dodávky ovocia od žalobcu, o čom môžu svedčiť aj jednotlivé colné deklarácie o prečení tohto tovaru. Aj keď nie vždy priamym dodávateľom tovaru bola spoločnosť žalobcu, objednávky združenie zadávalo iba priamo žalobcovi.

Na pojednávaní dňa 3.4.2006 (č. 1. 750) žalovaní v 1/ a 3/ rade síce popreli prechod záväzku z titulu neuhradených faktúr žalobcovi zo združenia na osobu žalovaného v 1/ rade a zo žalovaného v 1/ rade zmluvou o predaji podniku na A., družstvo na základe zoznamu neuhradených faktúr na č. 1. 612 až 616 a prílohy č. 5 k zmluve o predaji podniku (č. 1. 621 až 647). Ide o účtovnú evidenciu záväzku z titulu jeho prechodu zo združenia na žalovaného v 1/ rade a zo žalovaného v 1/ rade na A. družstvo z titulu neuhradených faktúr vo vzťahu

k žalobcovi. Dodatočne začali namietat' jej správnosť. Preto súd ich obranu na pojednávaní dňa 3.4.2006 považoval už iba za špekulatívnu a tendenčnú.

Čo do platnosti zmluvy o predaji podniku súd uzavrel, že je absolútne neplatná, pretože ju za A., družstvo nepodpísali dvaja členovi predstavenstva, ale len Ing. K., ako predseda predstavenstva.

Danosť pasívnej legitímácie žalovaných v 1/ až 3/ rade súd odôvodnil ust. § 835 ods. 2 Obč. zák. Podľa názoru súdu skutočnosť, že účastníci združenia v dohode o zániku zmluvy o združení dohodli, že práva o záväzky združenia prechádzajú výlučne na žalovaného v 1/ rade, na kogentnosti ust. § 835 ods. 2 Obč. zák. nič nemení, čo značí, že ak aj by dohoda o predaji podniku bola platná, stále platí solidárna zodpovednosť členov združenia zo záväzkov voči veriteľom (§ 835 ods. 2 Obč. zák.).

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že nie je dôvodná obrana žalovaných, že medzi nimi ako účastníkmi združenia a žalobcom neexistoval záväzkový obchodný vzťah z titulu dodávky tovaru. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 07.11.2003 (č. 1. 522) zároveň popísal názorným spôsobom existenciu a priebeh prebiehajúceho obchodu medzi združením a priamo ním, a to aj v tých prípadoch, ak žalobca objednal pre združenie tovar cestou iného holandského dodávateľa. O vzniku záväzkového vzťahu medzi žalobcom a členmi združenia A., o jeho priebehu, svedčia žalobcom predložené faktúry s príslušenstvom na č. 1. 4 až 463, ako aj colné doklady o preclení tovaru žalovaným v 1/ rade za združenie, ktoré konajúci súd obdržal od Colného úradu v N. a P. Tieto colné doklady sú pripojené k tomuto súdnemu spisu. O existencii záväzkového vzťahu medzi účastníkmi svedčí aj výpoveď svedka Ing. P. S. a v neposlednom rade aj vyššie uvedené účtovné zoznamy neuhradených faktúr žalobcovi, ktoré ako záväzok mali prejsť zo združenia po jeho zániku na žalovaného v 1/ rade a následne zo žalovaného v 1/ rade na základe zmluvy o predaji podniku na A., družstvo. Teda na základe týchto vykonaných a označených dôkazov súd dospel k záveru, že medzi žalobcom a žalovanými vznikol a trval právny vzťah z titulu zmluvy o medzinárodnej kúpe tovaru.

Čo sa týka výšky uplatneného a priznaného nároku žalobcu, v tejto súvislosti súd vychádzal zo zoznamu neuhradených faktúr združenia vo vzťahu k žalobcovi v zmysle ich špecifikácie na č. 1. 612 - 616. Tento súpis faktúr bol vyhotovený za účelom dohody o zániku zmluvy o združení v zmysle jej dodatku zo dňa 31.12.2000, ktorou sa účastníci združenia

dohodli, že práva a záväzky združenia uvedené v prílohe tohto dodatku prechádzajú na PaeDr. A. K. (žalovaného v1/ rade). Evidencia neuhradených faktúr vo vzťahu k žalobcovi taktiež potvrdzuje tú skutočnosť, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu platného právneho vzťahu z titulu zmluvy o medzinárodnej kúpe tovaru. Výška neuhradených faktúr bola vyčíslená sumou 70 114 976,08 Sk. Pri prepočte tejto sumy na platnú menu Eur, (1 Eur = 30,126 Sk) záväzok žalovaných vo vzťahu k žalobcovi z titulu nezaplatených faktúr predstavuje 2 327 390,83 Eur. Preto súd v tejto časti návrhu žalobcu vo vzťahu k žalovaným v 1/ až 3/ rade vyhovel, pričom žalovaných na toto plnenie zaviazal spoločne a nerozdielne.

Taktiež žalobcovi priznal uplatnený 13% ročný úrok z omeškania od 05.12.2002 do zaplataenia (§ 369 ods. 1 v spojení s § 502 ods. 1 Obch. zákonníka, účinného v čase vzniku záväzkového vzťahu medzi účastníkmi). Úrok z omeškania bol priznaný od 05.12.2002, pretože žalobca výzvou zo dňa 14.11.2002 vyzval žalovaných na zaplataenie pohľadávky v lehote 5-tich dní, pričom výzva im bola doručená 29.11.2002. Splatnosť pohľadávky teda nastala v zmysle výzvy dňa 04.12.2002, pričom úrok z omeškania bol žalobcovi priznaný dňom nasledujúcim.

Keďže žalobca si uplatnil proti žalovaným v 1/ až 3/ rade zaplataenie sumy 88 757 632,07 Sk (2 946 213,63 Eur) a výlučne vo vzťahu k žalovanému v 1/ rade sumu vo výške 4 326 303,69 Sk (143 606,97 Eur), súd v prevyšujúcej časti nárok žalobcu proti žalovaným v 1/ až 3/ rade na plnenie spoločne a nerozdielne a nárok žalobcu výlučne vo vzťahu k žalovanému v1/ rade vylúčil na samostatné konanie (§ 112 ods. 2 O.s.p.)

Proti tomuto rozsudku sa odvolal žalovaný v 1/ a 3/ rade. Žalovaný v 1/ rade navrhol alternatívne napadnutý rozsudok buď zrušiť a vec vrátiť súdu I. stupňa na ďalšie konanie alebo ho zmeniť a žalobu zamietnuť. Navrhol tiež v prípade potvrdenia napadnutého rozsudku pripustiť dovolanie. Namieta neúplné zistenie skutkového stavu, pretože súd nevykonal navrhnuté dôkazy a nesprávne právne posúdenie veci.

Tvrdí, že súd I. stupňa mu odňal práva účastníka, porušil prejednávaciú zásadu, neumožnil mu výkon jeho procesných práv. Toto svoje tvrdenie konkretizuje tým, že nedostal okrem rovnopisu žaloby aj kópie jeho príloh, čoho sa domáhal už v priebehu konania a čo je podľa neho v rozpore s ust. § 42 O.s.p. Namieta tiež, že súd konal o žalobou uplatnenom nároku ako celku a nie o každej faktúre osobitne. Podľa jeho mienky došlo k stavu, že jednotlivé listiny nepoznal a bolo mu tým znemožnené konať pred súdom.

Pripomína, že sa v konaní domáhal, aby žalobca preukázal existenciu fakturačného oprávnenia, zmluvný vzťah, dodanie tovaru, existenciu iného titulu, ktoré je možné považovať ako fakturačné oprávnenie, vystavenie faktúry na žalovaného/ných v rozsahu a spôsobom, ktorý predpisovala v minulosti platná právna úprava, doručenie faktúry žalovanému/ným.

Podľa jeho mienky je tiež nesporné, že sporný záväzok prešiel predajom podniku na A., družstvo a záver súdu o neplatnosti zmluvy o predaji podniku zo dňa 26.2.2001 je chybný, čo obsírne zdôvodňuje a vysvetľuje opodstatnenosť svojho názoru o platnosti zmluvy.

Odvolať ďalej nesúhlasí so súdom 1. stupňa, ktorý nevzal pri rozhodovaní do úvahy úkon jednostranného započítania zo strany A., družstva, čím žalobcom uplatnená pohľadávka zanikla. Namietá tiež, že žalobca si spornú pohľadávku uplatnil aj v konkurznom konaní vyhlásenom na majetok úpadcu A., družstvo.

Tvrdí, že z napadnutého rozhodnutia súdu sa nedajú zistiť faktúry, konanie o nárok z ktorých súd 1. stupňa vylúčil na samostatné konanie.

Žalovaný v 3/ rade vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného v 1/ rade sa s obsahom tohto odvolania stotožnil.

Žalovaný v 3/ rade navrhol vo svojom odvolaní alternatívne, aby súd buď napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu 1. stupňa na ďalšie konanie alebo aby rozsudok zmenil a žalobu voči nemu v celom rozsahu zamietol.

Tvrdí, že súd 1. stupňa vyhodnotil dôkazy neúplne a bez celkovej ich vzájomnej súvislosti.

Opierajúc sa o ust. § 511 a § 2 ods. 2 Obč. zák. interpretuje dohodu o zániku zmluvy o združení medzi žalovaným v 1/ až 3/ rade zo dňa 31.12.2000 a dodatok č. 1 z toho istého dňa tak, že v dodatku uvedené práva a záväzky prechádzajú výlučne na žalovaného v 1/ rade, čo značí, že len žalovaný v 1/ rade je v spore pasívne legitimovaný a solidárna zaviazanosť žalovaného v 3/ rade dňom 1.1.2001 neexistuje.

Poukazuje tiež na to, že aj žalobca rozšíril žalobu z roku 2002 o žalovaných v 2/ a 3/ rade až v roku 2004 a súd to jednoducho pripustil.

Obširne tiež zdôvodňuje svoj názor o nesprávnosti záveru súdu, že zmluva o predaji podniku medzi žalovaným v 1/ rade ako predávajúcim a A., družstvom ako kupujúcim zo dňa 26.2.2001, vrátane jej dodatku č. 1 zo dňa 14.3.2001, je neplatná. Vychádza z nejednotnosti výkladu ust. § 243 ods. 3 druhá veta Obch. zák. v spojení s osobitosťami orgánov malého družstva a následnej novelizácie ust. § 245 zákonom č. 315/2000 Z. z., vyvodzuje z toho svoj záver, že podpis predsedu družstva na platnosť zmluvy stačil.

Domnieva sa tiež, že vyhlásením konkurzu na majetok A., družstva Krajským súdom v Košiciach sa konanie vo veci podľa § 14 ods. 1 písm. d/ ZKV prerušilo.

Žalovaná v 2/ rade v krátkom vyjadrení k odvolaniam žalovaného v 1/ a 3/ rade vyjadrila svoj súhlas s ich obsahom a navrhla konanie zastaviť, žalobu zamietnuť a žalobcu zaviazat' na náhradu trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že sú dôvodné.

Podľa záveru odôvodnenia rozsudok súdu 1. stupňa zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.1.2008, č. k. 2 Obo 241/2007-960, súd 1. stupňa žalobu zamietol s odôvodnením, že dohodou o zániku zmluvy o združení osôb zo dňa 31.12.2000 a jej dodatku čl. 1 zanikla solidárna zaviazanosť žalovaných za záväzky voči tretím osobám podľa § 835 ods. 2 Obč. zák. a záväzky vymedzené v dodatku č. 1 prešli výlučne na žalovaného v 1/ rade a nárok výlučne proti žalovanému v 1/ rade ako ručiteľovi za záväzok pri predaji podniku podľa § 477 ods. 3 Obch. zák. nie je dôvodný, pretože žalobca, ako veriteľ pohľadávky, nepreukázal postup podľa § 478 ods. 1 Obch. zák. Súd tiež ustálil, že ak aj by bol nárok voči nemu dôvodný, pohľadávka žalobcu proti nemu by zanikla započítaním zo strany A. družstva. Na záver súd vyslovil, že keďže si žalobca uplatnil spornú pohľadávku aj incidenčnou žalobou v konkurzom konaní voči úpadcovi A. družstvo, ktoré nie je skončené, javí sa mu návrh žalobcu voči žalovanému v 1/ rade z titulu ručenia podľa § 477 ods. 3 Obch. zák. ako predčasný.

Z tohto odôvodnenia vychádzal odvolací súd vo svojom spomenutom uznesení, v ktorom uzavrel, že súd 1. stupňa nesprávne právne posúdil už otázku solidárnej

zodpovednosti žalovaných za záväzky voči tretím osobám a jej zániku nesprávnym výkladom ust. § 835 ods. 2 v spojení s ust. § 840 Obč. zák. a následkom toho vyvodil prípadnú výlučnú zaviazanosť žalovaného v 1/ rade a opätovne nesprávne aplikujúc ust. § 478 ods. 1 a 2 Obch. zák. ako povinnosť a nie oprávnenie veriteľa, usúdil, že nárok voči žalovanému v 1/ rade je taktiež nedôvodný.

Napadnutým rozsudkom súd 1. stupňa zaviazal žalovaných v 1/ a 3/ rade zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu vo výške 2 237 390,83 Eur s 13% ročným úrokom z omeškania od 05.12.2000 a vo zvyšku nárok žalobcu voči žalovaným v 1/ až 3/ rade a nárok výlučne vo vzťahu k žalovanému v 1/ rade vylúčil na samostatné konanie.

Pokiaľ ide o výšku rozsudkom priznanej sumy a sumy vylúčenej na samostatné konanie, súd toto rozhodnutie odôvodnil tak, že čo sa týka výšky uplatneného a priznaného nároku žalobcu, v tejto súvislosti súd vychádzal zo zoznamu neuhradených faktúr združenia vo vzťahu k žalobcovi v zmysle ich špecifikácie na č. l. 612-616. Tento súpis faktúr bol vyhotovený za účelom dohody o zániku zmluvy o združení v zmysle jej dodatku zo dňa 31.12.2000, ktorou sa účastníci združenia dohodli, že práva a záväzky združenia uvedené v prílohe tohto dodatku prechádzajú na PaeDr. A. K. (žalovaného v 1/ rade). Evidencia neuhradených faktúr vo vzťahu k žalobcovi taktiež potvrdzuje tú skutočnosť, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu platného právneho vzťahu z titulu zmluvy o medzinárodnej kúpe tovaru. Výška neuhradených faktúr bola vyčíslená sumou 70 114 976,08 Sk. Pri prepočte tejto sumy na platnú menu Eur (1 Eur = 30,126 Sk) záväzok žalovaných vo vzťahu k žalobcovi z titulu nezaplatených faktúr predstavuje 2 327 390,83 Eur. Preto súd v tejto časti návrhu žalobcu vo vzťahu k žalovaným v 1/ až 3/ rade vyhovel, pričom žalovaných na toto plnenie zaviazal spoločne a nerozdielne.

Keďže žalobca si uplatnil proti žalovaným v 1/ až 3/ rade zaplatenie sumy 88 757 632,07 Sk (2 946 213,63 Eur) a výlučne vo vzťahu k žalovanému v 1/ rade sumu vo výške 4 326 303,69 Sk (143 606,97 Eur), súd v prevyšujúcej časti nárok žalobcu proti žalovaným v 1/ až 3/ rade na plnenie spoločne a nerozdielne a nárok žalobcu výlučne vo vzťahu k žalovanému v 1/ rade vylúčil na samostatné konanie (§ 112 ods. 2 O.s.p.).

Odvolačí súd v tejto časti súhlasí s tvrdením žalovaného v 1/ rade v závere odvolania, že sa z rozhodnutia ani z jeho odôvodnenia nedá zistiť, ktoré faktúry, resp. nároky má zaplatiť a ktoré konanie súd vylúčil na samostatné konanie.

Nemožno tiež súhlasiť s tým, že súd 1. stupňa aplikoval na zmluvu o predaji podniku na A. družstvo ust. § 243 ods. 3 Obch. zák. a usúdil, že na platnosť zmluvy je potrebný podpis aspoň dvoch členov predstavenstva. Podľa § 245 ods. 2 Obch. zák. je štatutárnym orgánom malého družstva predseda, prípadne ďalší člen predstavenstva poverený schôdzou. Výraz „prípadne“ nemožno vykladať tak, že by boli v prípade písomnej formy potrebné podpisy dvoch členov predstavenstva.

Odvolatelia tiež dôvodne napadnutému rozsudku vytýkajú, že sa nevyrovnal s ich námietkou započítania. Zatiaľ čo v rozsudku zo dňa 12.3.2007 v jeho odôvodnení súd uviedol, že sa započítavacou námietkou nezaoberal, pretože nešlo o započítanie medzi účastníkmi tohto konania, ale o započítanie A. družstva oproti pohľadávke spoločnosti žalobcu, v odôvodnení napadnutého rozsudku odôvodnenie tejto skutočnosti chýba.

Pokiaľ odvolatelia namietajú nedostatok svojej pasívnej legitímácie tvrdiac, že v dohode zo dňa 31.12.2000 o zániku zmluvy o združení, vrátane jej dodatku, dojednali prechod záväzkov výlučne na žalovaného v 1/ rade, pričom žalovaný v 3/ rade opiera svoj názor o aplikáciu ust. § 2 Obč. zák., teda prejav zaväzujúcej vôle účastníkov, aby práva a záväzky prešli len na žalovaného v 1/ rade, odvolací súd sa s týmto názorom nemôže stotožniť. Je nesporné, že v úprave právnych vzťahov účastníkov je rozhodujúca ich vôľa. Avšak podľa § 3 Obč. zák. výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. V komentári k Obč. zákonníku z r. 2008 sa pri ust. § 841 uvádza, že „ustanovenie § 841 neupravuje vzťahy účastníkov združenia k tretím osobám. Účastníci medzi sebou sa môžu dohodnúť aj o vyporiadaní záväzkov. Táto dohoda však nemôže vylúčiť princíp solidarnej zaviazanosti všetkých účastníkov združenia voči tretím osobám, ktorý vyplýva z § 835 ods. 2“. Z uvedeného, v spojení s tvrdeniami žalovaných v konaní a v odvolaní vyplýva, že súd musí veľmi starostlivo v každom rozhodovanom prípade individuálne riešiť otázku, či účastníci zaniknutého združenia zodpovedajú za záväzky združenia, ktoré vznikli pred jeho zánikom solidarne alebo či sa jej mohli zbaviť, pričom musí mať vždy na zreteli súlad konania účastníkov s dobrými mravmi.

Na tomto základe odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu 1. stupňa na ďalšie konanie.

O náhrade trov rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci samej (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 5. mája 2010

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová